

‘Wie zegt dat we stoppen?’

Arno Cuppen en Huberta Wiertsema hebben al meer dan twintig jaar de voorbijtrekkende pelgrim in de watten gelegd en adviezen gegeven om verder op weg te gaan.

Bij de redactie dwarrelen zo nu en dan geruchten binnen. Het ene wordt ter plekke ontkracht en verdwijnt meteen de prullenbak in. Het andere verdient verdieping. Omdat zij al lange tijd een plek hebben binnen pelgrimsland bleef het gerucht dat Arno en Huberta zouden stoppen maar knagen aan het geweten van de redactie. Reden genoeg om ter plekke polshoogte te nemen. Door tientallen vrijwilligers, inclusief henzelf, want ook zij werkten al die jaren als vrijwilliger, is L'Esprit du Chemin omgetoverd van een oude boerderij waar pelgrims in een tochtige schuur een bed aantreffen tot een geriefelijke herberg met een grote ziel. Een plek waar duizenden pelgrims de afgelopen elf jaren naast een vriendelijk onthaal, een lekkere maaltijd en een warm bed, vooral ook inspiratie konden vinden.

‘Na onze herberg in het steeds drukker Saint-Jean-Pied-de-Port was dit ons nieuwe avontuur en de volgende etappe in ons leven. Bouwen, sjouwen, slopen, graven en het opnieuw inrichten van deze plek had onze eerste prioriteit. Met vanaf de eerste dag het opvangen van de pelgrims, waarvan sommigen hier meteen aan de slag gingen om samen met ons dit gebouw pelgrimproof te maken’, zegt Huberta.

Samen lopen we door het gebouw en ze laat zien wat er allemaal is gebeurd. En eerlijk is eerlijk, het ziet er allemaal prachtig uit. Gerieflijke slaapvertrekken, ruime douches en een sfeervolle ontmoetingsplek. Daarbij valt op dat deze herberg ‘ziel’ heeft. De liefde en passie van Arno en Huberta voor ‘de weg’ weerkaatsen van de gerestaureerde muren. Buiten staan luie stoelen. Achter het gebouw is een grote tuin vol met gewassen en zelfs een bescheiden eigen wijngaard. De wijn is gebotteld en de meeste vruchten uit de tuin wachten geduldig in talloze weckflessen in de kelder op eetgrage monden.

*Er zitten duizenden uren
vrijwilligerswerk in*

GAAN JULLIE STOPPEN?

'Nu, na twee herbergen waar wij met driehonderd vrijwilligers meer dan 35.000 pelgrims hebben mogen ontvangen, willen we wat meer van de vrijheid kunnen genieten. En ondanks dat wij zelf nog veel doen, merken we dat we zo niet oneindig door kunnen gaan. Het ontvangen van de pelgrims is eindeloos inspirerend, maar het vele werk eromheen wordt fysiek steeds zwaarder. Nu is de tijd gekomen om nog een volgende stap te zetten. Dus ja, we stoppen met het dagelijks opvangen van de pelgrims, maar we willen wel sterk verbonden blijven met het pelgrimeren.' Veelbetekenend kijkt ze mij aan.

HOE ZIEN JULLIE DAT DAN VOOR JULLIE?

'We gaan de herberg verkopen. We hebben het geluk gehad om een huis te kunnen kopen in Vézelay. Dat is heel bijzonder want er komt bijna nooit wat vrij; het wordt meestal onderling verkocht. Dat huis is veel kleiner, meer behapbaar. We kunnen er, na een gedegen verbouwing, niet alleen zelf gaan wonen, maar we willen dit ook ombouwen tot een inspirerende ontmoetingsplek voor pelgrims.'

'Er is een grote zolder, een binnenplaats (nu nog een hangar) en een atelierruimte die nooit is afgebouwd. Voldoende plaats om allerlei activiteiten aan te bieden. Voor alle duidelijkheid: geen informatiecentrum, geen slaapgelegenheid; daarvan

is Vézelay ruim voorzien. We denken juist aan creatieve, culturele, culinaire en inspirerende activiteiten, zaken die bijdragen om van de pelgrims-tocht echt een reis van betekenis te maken.'

'Zo geeft Arno, als gids bij het Maison du Visiteur, al rondleidingen in de basiliek Sainte-Marie-Madeleine van Vézelay. En ik bied regelmatig kerntalentenanalyses aan en ook in 2025 komt er weer een zomerweek dagboektekenen. Rond de herberg waren al activiteiten als beeldhouwen, dagboekschrijven, tentoonstellingen en voorstellingen ... in die sfeer. Zo willen we een opmaat zetten voor de toekomst, want we willen deze nieuwe plek later graag nalaten aan de camino,' aldus Huberta.

IS HET NIET MOEILIK DE DEUR VAN L'ESPRIT DU CHEMIN ACHTER JULLIE DICHT TE DOEN?

'Er zitten duizenden uren vrijwilligerswerk in. Vrijwilligers die de smeerolie zijn geweest om dit allemaal mogelijk te maken en draaiende te houden. Zonder hen was dit niet gelukt. Ja, het is emotioneel en niet makkelijk om hier zomaar de deur dicht te doen. Niet alleen voor ons, maar zeker ook voor al die anderen die hier hebben gewerkt.'

'Maar dat hoort bij het pelgrimsbestaan, ergens zijn, iets bijdragen en dan vol herinneringen verder trekken, op avontuur ... de onbekende toekomst in. Natuurlijk lig je er wel eens wakker

L'Esprit du Chemin in Athien

De nieuwe uitdaging in Vézelay

We willen snel integreren in Vézelay

van: "Moet dat nu, onze comfortabele mooie plek verlaten om naar zo'n klein, nog heel stoffig en zielloos huis in Vézelay trekken?" Andersom weet je dat ook daar een schat ligt - we hebben het al twee keer voor elkaar gekregen - waarom zou het niet nog een keer kunnen? Bovendien, om een derde plek aan de camino achter te laten, in UNESCO-werelderfgoed, tja, dat spreekt wel tot de verbeelding. Echt tof dat veel vrijwilligers direct aanboden ook met dit avontuur mee te willen doen!

Met Huberta rijd ik even later naar Vézelay. We nemen een dwarsstraat en staan voor hun nieuwe uitdaging. Een opknappertje met een grote achterstand op vele terreinen. Maar Arno, die bezweet oranje bigbags met tuinafval staat te vullen, ziet dwars door de puinhopen hun dromen al lonken.

WELKE STAPPEN MOETEN NU WORDEN GEZET?

'Om ons nieuwe doel te bereiken hopen we dat de herberg in Le Chemin (Anthien) in goede handen komt zodat veel pelgrims nog kunnen blijven genieten van die bijzondere plek, die op maar een dagafstand lopen van Vézelay ligt. Het hele gebouw is daarop ingericht. Wie weet is er een jonger koppel, dat verlangt naar een ander leven, net zoals wij twintig jaar terug. Of wil iemand het financieren, waardoor een stichting met vrijwilligers de herberg kan voortzetten; dat zou natuurlijk ook heel mooi zijn.'

'Het nieuwe huis in Vézelay zal in zijn geheel moeten worden opgeknapt. Het is nu absoluut niet onze smaak en zowel buiten als binnen zal er veel moeten worden veranderd. Over twee jaar willen wij deze klus, wederom samen met een groep vrijwilligers, geklaard hebben. Tot de verkoop gerealiseerd is blijven we actief in Le Chemin én ook hier in Vézelay met de verbouwing en met het geven van rondleidingen.'

WAAR HOPEN JULLIE OP?

'Allereerst dat we fysiek nog sterk blijven om invulling te geven aan de nieuwe fase in ons leven. En ook dat de verbouwing van ons nieuwe onderkomen zonder al te veel gedoe en tegenslagen kan worden afgerond. Buiten dat willen wij snel integreren in dit mooie Vézelay. Een unieke plek waar al meer dan duizend jaar pelgrims komen en gaan. We hopen dat het ons gegeven is om aan die vrijplaats een nieuw blijvend steentje te kunnen bijdragen.'

'We hopen dat wij dat nog vele jaren kunnen blijven doen.' ●